

[Valdemar Thomsen.]

Steen i Forgaars talte saa smukt om, gaar det stærkt i samme Retning, naar, som Tilfældet er, Lovgivningsmagten fuldstændig ignoreres og det hele afgøres efter den enkelte Mands eller enkelte Mænds Forgødtbe- findende. Formaålet med den Importregule- ring, der er iværksat gennem Valutacentralen, er, siger man, af baade handelspolitisk og af valutarisk og beskæftigelsesmæssig Karak- ter, men det forekommer mig rigtignok, at det handelspolitiske saa afgjort forsøm- mes til Fordel for det valutariske og be- skæftigelsesmæssige. Dette er efter min Mening i høj Grad ubilligt, ja, uretfærdigt over for Eksporterhvervene, og hvad værre er, det er en Politik, der i det lange Løb vil være til Skade for alle Parter.

Netop som Situationen tegner sig for Tiden med udpræget Mangel paa Fødevarer i vort store Naboland mod Syd, burde Hensynet til det valutariske og det beskæftigel- sesmæssige, ogsaa fordi det som nævnt er misforstaaede Hensyn, skydes til Side for handelspolitiske Formaal, der, som Frem- tiden glædeligvis tegner sig nu, vil fremme baade det valutariske og beskæftigelses- mæssige paa en naturlig og varig Maade. Ingen tør vel benægte, at vort Land som intet andet i den hele Verden har et Produktions- apparat og gode Betingelser i det hele taget for at forsyne Tyskland med det, Landet mangler, nemlig Fødevarer. Til Gængæld — og det er af afgørende Betydning for os — har Tyskland naturlige Betingelser i Over- flod for at tilfredsstille Danmark med næsten alt, hvad Hjertet kan begære af Industri- varer og tekniske Frembringelser. Spild af Værdier, der selvfølgelig vil gaa ud over Livetoden i begge Folk, vil det være, om det næsten fuldkomne Produktionsapparat, som dansk Landbrug har bygget op, og som allerede nu kun gaar for halv Kraft, yder- ligere skal nedbrydes; samtidig med at et tilsvarende tysk Industriproduktionsappa- rat, hvis Kapacitet langt fra udnyttes, skal friste samme Skæbne af lutter Misforstaaelse, eller er det af snævre, egoistiske Grunde? Nu kan der spørges: Vil det da være mu- ligt at undgaa denne skæbnesvangre Mis- forstaaelse, som det vil være at bryde det sunde og naturlige ned i to Nabolande til Fordel for noget kunstigt og dyrt i begge Lande, noget, der er uden Livskraft og uden Eksistensberettigelse og derfor ogsaa uden Fremtid? Efter alle Solemærker at dømme vil det være muligt at forhindre en saa haabløs Udvikling netop nu, forudsat at vi, som Nation, rækker Haand til en fornuftig og tidssvarende Handelspolitik. Det tyske

Riges Landbrugsminister Darre har i et Interview, der fandtes i „Berlingske Tidende“ for ganske nylig, udtalt — jeg udbeder mig Tilladelse til et ganske kort Citat. Ved- kommende Journalist spurgte:

„Naar Tyskland intet vil importere, vil saa nogen aftage dets Eksport?“

Dertil svarede den tyske Landbrugsminister:

„Vi vil ikke et Autarki. Jeg ind- rømmer, at saaledes som Maalet er sat, kan det synes som et Autarki, men vi vil noget andet. Vi vil have vor Handle- frihed tilbage, vi vil være *selvstændige!* Naar vi er blevet det, kan vi frit vælge, hvilken Vej vi vil gaa. Vi vil gerne træde i Handelsforbindelse med andre og aftage deres Eksport, f. Eks. Eksporten fra Danmark, men vi vil gøre det af fri Vilje og ikke tvunget af en Nødssituation. Vi i Tyskland vil gerne være Aftagere, naar De vil være Aftagere for os. *Lige for lige* maa her gælde, og jeg kan ikke se nogen Fare for Dem ved det. Danmark er jo et af de Lande, som vi absolut intet ude- staaende har med — ærlig talt — vi,

— og jeg vil gerne slaa en Streg under den Udtalelse, der nu kommer —

„der lever omkring Østersøen; maa vel sagtens før eller senere kunne danne et Fællesskab i kommerciel Henseende. Intet vilde glæde mig mere som Halv- Skandinav.“

Tyskland har Brug for store Mængder af Levnedsmidler, til Eksempel kan næv- nes, at Berlin plejer at faa tilført 25 000— 30 000 Stykker Svin om Ugen, men i Ok- tober Maaned var Tilførselen helt nede paa 7 000—8 000. Statskonsulent Jacobsen ud- talte ved De fynske Landboforeningers De- legeretmøde forleden: Tyskland er nu en- gang dobbelt saa tæt befolket som Dan- mark og har tilmed bedre industrielle For- udsætninger, der næppe vil ændres i modsat Retning, hvilket altid vil have til Følge, at Udvekslingen af en Mængde Produkter vil være til Fordel for begge Lande. Han til- føjede: Det maa haabes, at de to Folk al- tid vil være fornuftige nok til at udnytte disse Muligheder. Vilde det i og for sig ikke være urimeligt, naar Danmark i Ge- nève, med Begejstring formodentlig, giver Tilslutning til en udvidet Samhandel med andre Lande for derefter i Praksis at iso- lere sig? Tyskland er, og det vil jeg gerne pointere, i handelspolitisk Henseende vort Lands og det danske Landbrugs Fremtids- haab, og det maa vi efter min Mening i Tide indstille os efter. Ingen vil selvføl- gelig have større Fordel af et kommercielt Fællesskab efter Lige for Lige-Princippet